

Arrest

nr. 118 365 van 4 februari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. MICHOLT en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 oktober 2012 het Rijk binnen en diende op 30 oktober 2012 een asielaanvraag in. Op 25 september 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Dingri in de Tibetaanse Autonome Regio (TAR), Volksrepubliek China (VRC). In de herfst van 1996 verliet u Tibet om naar India te trekken voor studie, een audiëntie met de Dalai Lama en een pelgrimstocht. Enkele mensen van uw dorp naar gingen naar India op pelgrimstocht en uw ouders stuurden u met hen mee. Omdat u een verre verwant hebt in een klooster in Nepal in Sharkunbo (Solokhumbu) bleef u echter daar. U werd er monnik in het plaatselijke klooster. In 2002 trad u uit het klooster, ondernam een pelgrimstocht naar India, keerde daarna terug naar Nepal en u vestigde zich in de Nepalese hoofdstad Kathmandu. U leefde er van het aanbieden van gebeden (puja's).

Omdat Nepal de Tibetaanse vluchtelingen geen rechten geeft besloot u Nepal te verlaten. Op 18 oktober 2012 trok u per bus naar Delhi in India en een tijd later nam u het vliegtuig naar Frankrijk waar u op 29 oktober 2012 arriveerde. U reisde vervolgens door naar België waar u dezelfde dag aankwam. De volgende dag vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw groen boekje, een kloosterattest en vier foto's van u als monnik in Nepal.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS stel ik vast dat u niet in de aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. U hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat u over de Chinese nationaliteit beschikt, bent geboren in de TAR, VRC en er tot uw vijftiende levensjaar verbleef.

Ten eerste legt u geen enkel begin van bewijs neer dat uw Chinese nationaliteit en herkomst uit Tibet kan staven. Een bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere administratieve procedure zo ook in de asielprocedure. Nochtans hebt u een broer die nog steeds in Tibet woont en waarmee u vanuit Nepal contact onderhoudt en die soms naar Nepal kwam op pelgrimstocht. Ook uit België blijkt u nog contact met hem te hebben gehad. U kon zodoende stappen hebben ondernomen om u dergelijke bewijsstukken te laten bezorgen. Dat u enerzijds verklaarde geen contact te hebben met mensen in Tibet en anderzijds verklaarde niet lang met uw broer te hebben gesproken wijst ook op het ontwijkende karakter van uw verklaringen hierover (CGVS1 p. 12, CGVS2 p. 13).

Bovendien bleek u voor u naar België kwam het essentiële Chinese identiteitsdocument de "hukou" (gezinsregistratieboekje, Tib "themdo") niet te kennen, u had er slechts van gehoord hier in België (CGVS1 p. 6). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier zijn echter alle Tibetanen die de VRC ontvluchten vertrouwd met het "hukou-systeem. U legt dit document, noch een kopie, ook niet neer. U verklaarde dat u lang geleden uit de "hukou" bent geschrappt en dat uw vader u dat lang geleden vertelde (CGVS1 p. 13, CGVS2 p. 12). Deze verklaring voor het niet neerleggen van dit document is niet aannemelijk. Immers is het niet mogelijk dat uw in 2009 overleden vader dit lang geleden vertelde dat u uit de "hukou" bent geschrappt als u slechts in België voor de eerste keer over dit document hebt gehoord en uw vader is in 2009 overleden. Evenmin is het aannemelijk dat in Nepal veel landgenoten ("compagnons") ontmoette en dat die verklaarden dat de naam in de registratie wordt ingetrokken terwijl u terzelfder tijd verklaarde dat u de "themdo" toen nog niet kende (CGVS1 p. 13).

Tevens is het bevreemdend te noemen dat u zich na het verlaten van Tibet niet registreerde bij de "Nelen Khang" ("Reception Centre") in Nepal. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier laat immers het overgrote deel van de Tibetanen die de Volksrepubliek China ontvluchten zich registreren bij de "Nelen Khang".

Tevens merk ik op dat u enerzijds verklaarde dat u in de derde graad Chinees kreeg onderwezen en anderzijds dat het onderwijs Chinees slechts begint vanaf de vierde graad en u slechts tot en met de derde graad school liep. Ook is het bevreemdend dat u enerzijds een frase van een Chinees kinderliedje in het Chinees kan opzeggen maar dat u anderzijds slechts vage herinneringen hebt aan dat onderwijs (CGVS1 p. 3, CGVS2 p.5-6). Deze zaken wijzen op het ingestudeerde karakter van deze frase.

Het feit dat u tijdens het eerste gehoor voor het CGVS (p. 5) verklaarde dat de Chinese munteenheid "zhongguo" noemt, wat volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier China betekent, en tijdens het tweede gehoor de correcte benaming "yuan" opgaf voor deze munteenheid en verklaarde dat "Zhongguo" China betekent (p2), wijst er op ook op dat uw kennis over uw regio tijdens het tweede gehoor na het eerste gehoor deels is verworven en niet oorspronkelijk is.

Verder is het bevreemdend dat uw ouders u met een groep Tibetanen meezonden naar India om er school te lopen, een pelgrimstocht te maken en er op audiëntie te gaan bij de dalai lama en dat u kort over de grens tussen Tibet en Nepal in Solokhumbu (Sharkungpo) bleef. U verklaarde dat u daar bleef omdat u er een verwant had in het plaatselijke klooster en dat die u zei daar monnik te worden en later

naar India te gaan. Echter, gevraagd naar wanneer die verwant tot het klooster toetrad, moest u het antwoord schuldig blijven evenals op de vraag wanneer hij Tibet verliet (CGVS1 p. 6-7, CGVS2 p. 9). Dat u een reis naar India onderbreekt waarop uw ouders u meezonden om bij deze verwant in een klooster in Nepal te verblijven en dergelijke essentiële zaken niet weet, wijst op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Bovendien legde u over deze reis van Tibet naar Nepal tijdens de opeenvolgende gehoren geen eensluidende verklaringen af. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS (p. 7) verklaarde u dat u de reis ondernam samen met zakenlui. Voor het tweede gehoor voor het CGVS (p.9-10) verklaarde u echter dat het landbouwers en nomaden zoals jullie waren die op pelgrimstocht gingen. Ook verklaarde u tijdens het eerste gehoor (p. 7) dat jullie tot Japun met een tractor ("tuola") reisden terwijl u tijdens het tweede gehoor (p. 10) verklaarden dat jullie tot Chuzong met de tractor reisden. Chuzong is de plaats die in de eerste beschrijving van uw reisweg voorbij Japun ligt.

Over uw reis naar België verklaarde u dat u met een Nepalees paspoort reisde. Echter gevraagd naar de naam vermeld in het paspoort en de geboortedatum verklaarde u dat u die nooit hebt geweten (CGVS1 p. 9-10). Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en tijdens het inreizen van de Schengenzone is het echter niet aannemelijk dat u van deze gegevens in uw reisdocumenten niet op de hoogte was of dat de smokkelaar u over deze gegevens niet op de hoogte heeft gebracht teneinde bij de grenscontrole in de luchthaven vlotte en onverdachte passage te garanderen. U legt dit paspoort ook niet neer evenmin als andere stukken die uw reisweg kunnen aantonen. Dit laat me toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt teneinde voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke identiteit, nationaliteit en reisweg te verhullen.

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin te wijzigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. U legde een groen boekje neer. Dit is echter geen officieel identiteitsdocument maar een document uitgereikt door de centrale Tibetaanse administratie in ballingschap. U legt ook geen enkel document neer dat kan staven dat dit document op uw persoon van toepassing is. Dit groen boekje bevat als geboorteplaats van de betreffende persoon Patuk Chusar terwijl u verklaarde in Palsum te zijn geboren en dat deze plaats geen andere namen heeft (CGVS2 p. 2). Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat dergelijke documenten worden opgesteld op basis van de verklaringen van de aanvrager. Het kloosterattest vormt een begin van bewijs dat de er in vermelde persoon monnik is geweest in dat klooster. De foto's zijn een begin van bewijs dat u ooit monnik bent geweest. Geen van deze documenten staven dat u bent geboren en getogen in Tibet, Volksrepubliek China en dat u over de Chinese nationaliteit beschikt.

Gezien u uw herkomst uit Tibet en uw Chinese nationaliteit niet aannemelijk hebt gemaakt is het evenmin aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst een risico op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou lopen of een risico op het lijden van ernstige schade zoals gedefinieerd in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende documenten: 'Algemeen ambtsbericht China', Directie Consulaire Zaken en Migratiebeleid, Afdeling Asiel, Hervestiging en Terugkeer, dd, juni 2010; US Congressional-Executive Commission on China: Annual Report 2013 dd. 10 oktober 2013; Freedom House, Freedom in the world: Tibet, 2010; "Chinese Crackdown on Tibetan Buddhism: A report published for the People's Republic of China's second Universal Periodic Review", Fidh, the international campaign for Tibet (ICT), September 2013; "They Say We Should be Grateful" Mass Rehousing and Relocation Programs in Tibetan Areas of China", Human Rights Watch, juni 2013; "2012 International Religious Freedom Report - Tibet", US Department of State, 20 mei 2013, toegankelijk op 21 oktober 2013; "China: country of origin information (COI) Report", UK Home Office, 24 augustus 2011; "Wave of arrests contributes to Tibet's growing isolation", Reporters Sans Frontières, 16 oktober 2013; "China slams Tibet 'autonomy'", The Sunday Independent 20 oktober 2013; "RSF says China steps up arrests of Tibetan news providers" BBC, 17 oktober 2013; "Amensty Intl condemns Chinese

police firing on Tibetans”, United News of India, 10 oktober 2013; “Tibetan prime minister speaks of his own country's dream”. The Salt Lake Tribune, 30 augustus 2013; “Tibetans faced religious repression: US report”, Indo - Asian News Service, 21 mei 2013; “More Attention to Tibet Needed”, Asian Fortune, 6 mei 2013; “Tibetans, Uyghurs Facing ‘Harsh Repression’: US Government Publications and Press Releases”, 19 april 2013.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming); de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en de schending van artikel 3 EVRM.

2.3. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiare bescherming

3.1. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielaanvraagster eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht eerst verzoekers voorgehouden herkomst en nationaliteit beoordeeld. Immers indien de verklaringen hierover niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal inderdaad besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

3.2. Verzoeker gaat er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verder is een

document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

3.2.1. Vooreerst wijst de Raad erop dat geenszins aanvaardbaar is dat verzoeker initieel verklaarde *“ik werd verteld fuku (hukou) nadat ik naar hier kwam, ik kende dat niet voordien”* (gehoor 1 p. 6, tevens p. 13), noch de in het Green Book vermelde geboorteplaats (Patuk Chushar) correct kan aangeven. Evenmin is aannemelijk dat verzoeker niet kan toelichten waarom het Green Book werd uitgegeven op 28 mei 2005 terwijl hij het klooster reeds in 2002 verliet (gehoor 2 p. 2) en ter terechtzitting verklaarde dat hij dit *Green Book* heeft verkregen doordat een bestuurder van de Tibetaanse overheid naar het klooster kwam, alle namen van de monniken noteerde en na verificatie van de documenten van het klooster het *Green Book* bezorgde aan de monniken. Indien verzoeker nu aanvoert dat *“Palsum is één van de ongeveer 40 “gemeenten” van Patuk Chusar, de geboorteplaats die vermeld staat in het groene boekje”*, dan laat hij na dit te staven middels objectieve informatie en is dit bovendien tegenstrijdig met zijn verklaring dat zijn geboorteplaats geen andere namen heeft. Evenmin heeft verzoeker van Patuk Chushar melding gemaakt bij de nadere duiding van zijn geboorteplaats (gehoor 2 p. 2, rn. 3-4). Daarenboven vermeldt het *Green Book* als woonplaats een adres in Nepal. Ten slotte blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat dit document slechts wordt uitgereikt na een interview met de betrokkene, waarvan verzoeker ter terechtzitting geen melding maakt en blijkt verder dat dit document eveneens wordt uitgereikt aan personen die één ouder hebben die geboren is in Tibet (doch dus niet noodzakelijk zelf in Tibet zijn geboren). Derhalve is dit document niet bewijskrachtig om verzoekers Chinese nationaliteit met Tibetaanse herkomst aan te tonen.

3.2.2. Indien verder verzoeker volhoudt dat *“hij echt niet op de hoogte was wat een hukou/themdo was”*, dat *“Op het ogenblik dat verzoeker in Tibet woonachtig was, was het gebruik van de “hukou/themdo” nog niet wijd verspreid gebruikt in Tibet”*, dan blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat de hukou vanaf 1958 van kracht was, dus ruim twintig jaar voor verzoekers geboorte, en uitgereikt wordt bij het huwelijk, zodat zijn vader ook alleszins in het bezit moet zijn geweest van dit document. Bovendien blijkt dat ongehuwde kinderen in het vestigingsboekje van de ouders (of in het register van een werkgever) zijn opgenomen, wat de bewering dat men wordt geschrapt, niet noodzakelijk kan schragen. Daargelaten dat uit het gehoor niet kan blijken dat verzoekers vader specifiek verwees naar een “hukou” in de plaats van meer algemeen naar een namenregister, neemt dit niet weg dat het volgens de objectieve informatie niet aanvaardbaar is dat verzoeker het begrip hukou/themdo/fuku niet kende vooraleer hij naar België kwam. Waar verzoeker nog meent dat *“Voor de stelling dat alle Tibetanen afkomstig van de Volksrepubliek China op de hoogte zijn van het hukou-systeem, baseert verweerster zich op één enkele bron, zijnde een antwoord van de heer Thierry Dodin (geen etnische Tibetaan) dd. 25 juni 2004. Deze één enkele informatiebron is onvoldoende teneinde de verklaring van verzoeker af te wijzen.”*, dan laat hij echter na andersluidende informatie aan te brengen die vermag deze conclusie te weerleggen; derhalve blijft dit een loutere bewering.

3.2.3. Verder is gezien de aan het administratief dossier toegevoegde informatie niet uitgesloten, doch wel uitzonderlijk, dat verzoeker geen attest van de Nelen Khang voorlegt, noch kan hij hiervoor een aannemelijke verklaring bieden gezien hij opgevangen werd door een verwant waarvan kan worden verondersteld dat deze verzoeker op de best mogelijke manier zou geholpen hebben. Immers de Nelen Khang biedt zowel financiële, materiële (voedsel, kledij) als educatieve hulp aan Tibetaanse vluchtelingen en verzoeker verklaarde bovendien dat deze verwant (kort) nadien naar Amerika zou zijn vertrokken. Bijkomend kan ook vastgesteld worden dat verzoeker over deze verwant evenmin essentiële persoons- en levensgegevens kan geven (volledige naam, data vertrek uit Tibet en aankomst in klooster, gehoor 1 p. 6-7), ook indien *“het al heel lang is geleden dat zijn verwant naar Amerika is getrokken”*.

3.2.4. Daar waar verzoeker meent dat *“het quasi onmogelijk [is] om bijkomende documenten te bekomen die zijn identiteit/afkomst kunnen staven”*, wijst de Raad er verder nog op dat, indien verzoekers ouders in Tibet in 2007 en 2009 gestorven zijn, hij nog altijd nalaat hiervan, desnoods via zijn in Tibet verblijvende oudere broer of oom langs moederszijde (gehoor 2 p. 9), enig bewijs te verschaffen (gehoor 1 p. 12, gehoor 2 p. 12). Hetzelfde geldt voor de beweerdte schrapping uit de hukou/themdo; noch ligt enig ander bewijs van verzoekers Chinese nationaliteit voor. Daar waar verzoeker nog verklaart *“Zo is het bijvoorbeeld voor verzoeker onmogelijk foto’s van uit de regio van herkomst te bekomen, nu*

verzoeker afkomstig is van een heel afgelegen gebied waar fotografie niet voorhanden is", merkt de Raad op dat dit geen motief van de bestreden beslissing is. Verzoeker brengt geen documenten aan waaruit zijn beweerde Chinese nationaliteit met Tibetaanse herkomst kan blijken.

3.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele of betwiste identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

3.3.1. In deze kan van verzoeker de kennis van een vijftienjarige over de essentiële kenmerken van Tibet en zijn Tibetaanse afkomst verwacht worden, zelfs indien zijn beweerde vlucht uit Tibet ondertussen zeventien jaar geleden is. Immers indien een langdurig verblijf mogelijks de herinneringen aan weinig betekenisvolle of kleine details kunnen vervagen, dan zullen essentiële jeugdherinneringen en –indrukken onverminderd in het geheugen blijven. Daar waar verzoeker verder verklaart *"geen enkel contact meer met zijn familie"* te hebben, stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat hij tot 2010 telefonisch contact onderhield met zijn oudere, in Tibet verblijvende broer, zodat kan worden aangenomen dat via deze contacten bepaalde herinneringen levendig bleven. Dat verzoeker inderdaad heeft verklaard slechts tot en met de derde graad school te hebben gelopen (gehoor 1 p. 6, gehoor 2 p. 6) en het zingen van een kinderliedje niet noodzakelijk duidt op onderwijs in die taal, is merkwaardig dat verzoeker niet meer kan vertellen over zijn schoolperiode terwijl hem hierover open vragen werden gesteld en op algemene wijze gevraagd werd om hierover meer te vertellen (gehoor 2 p. 5-6). Daargelaten de verklaringen inzake de reisweg van Tibet naar Nepal en daargelaten dat er inderdaad enige verwarring kan geweest zijn tussen "zhugghor", "zhongguo" en "gor voor "gormo", is evenmin aannemelijk dat verzoeker dermate weinig kan vertellen over de verwant waarvoor hij beweerdelijk zijn reis van Tibet naar India heeft onderbroken en dankzij en met wie hij (gedeeltelijk) in het klooster heeft verbleven (gehoor 1 p. 6-7, gehoor 2 p. 9). Overigens kan zijn verwant niet naar Amerika zijn vertrokken wanneer verzoeker *"was toen nog zeer jong, en kan het zich echt niet meer herinneren"* aangezien verzoeker van zijn vijftien gedurende zes jaar in het klooster heeft verbleven. Indien verzoeker volhardt in zijn verklaringen inzake zijn reisweg naar België, dan stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal terecht oordeelde dat zijn verklaringen ter zake niet aannemelijk zijn en dat er een vermoeden bestaat dat verzoeker legaal gereisd heeft. Hoe dan ook, verzoekers verklaringen tijdens het gehoor zijn niet van dien aard dat zij zijn Chinese nationaliteit met Tibetaanse herkomst aannemelijk kunnen maken, laat staan vaststaand kunnen aantonen.

3.4. Verzoekers komst naar België was een weloverwogen migratiebeslissing. Op de DVZ verklaart hij dat *"ik vrees dat ze mij gaan opsluiten omdat ze denken dat ik connecties heb met de Dalai Clique"*, doch verzoeker adstrueert dit op geen enkele manier, waardoor dit een loutere bewering is, temeer hij nadien verklaarde *"ik verliet Nepal omdat we geen rechten hadden, het is moeilijk om als Tibetaan in Nepal te wonen"* (vragenlijst 3.5), waaruit geen vluchtelingenrechtelijke vervolging kan blijken. Ook op het CGVS meent verzoeker dat *"Nepalese overheid geeft geen vluchtelingenrechten daar, nu is het voor Tibetanen heel strikt"* (gehoor 1 p. 11), doch brengt geen enkel concreet element aan waaruit een persoonlijke vervolging zou kunnen blijken. Het volstaat in deze immers niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene mensenrechtenrapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Aldus kan geen vluchtelingenrechtelijke vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade blijken en maakt verzoeker geen nood aan internationale bescherming geloofwaardig.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.6. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoekers Chinese nationaliteit met Tibetaanse herkomst werd niet geloofwaardig bevonden. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.8. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK